

que per sa vida de constant abnegació i sacrifici, té dret a ocupar un lloc preeminent dintre la Societat.

Per sort, l'horitzó cada jorn esdevé més clar per anar conquerint nous triomfs. Sa actuació, a la vegada que tenderà sempre a proporcionar la major quantitat possible de benestà, tampoc tindrà cap repar en ofegar amb estrepitosa apretada entre sas dures males al mal company que, per indòmita incorrecció en sos procediments, volgués persistir molestament i denigrant a la classe.

I. FERRER PRAT

Padró de morosos

En compliment de l'acord pres en la reunió de la J. M., celebrada el dia 15 de Febrer de 1922 i seguint les línies generals marcades en la ponència del company Parés, que foren acceptades per dita J. M., la Secció Comarcal de Barcelona va a procedir a la confecció del padró de morosos.

Perquè aquest padró no pugui servir com a mitjà de petites vengances personals, sinó que sigui informal pel màxim sentit de justícia, serà confeccionat seguint els tràmits següents;

1.er El company a qui indegudament deixin d'abonar-li honoraris que ell cregui justificats, enviarà una denúncia al S. M. C. (Sec. Barna.).

2.^{on} Per l'oficina de la S. serà cridat el deutor, a fi que aboní la quantitat deguda, o exposi les raons per què deixa de fer-ho.

3.er Si el deutor es nega a dit pagament, o les raons que exposa, a judici de la J. C. són inacceptables, serà inclòs en el padró de morosos, comunicant-se tota determinació al company perjudicat.

El padró de morosos, en el qual constarà el nom i cognoms del cap de família i el domicili que habita, serà enviat mensualment a tots els companys de Barcelona, incloent-li totes les certificacions (altes, baixes, canvis de domicili) de què la J. C. n'hagi esment.

El criteri de la J. C. en procedir a la confecció del padró de morosos, no és el de fer recaure sobre el públic, que sempre que necessita al metge, és que té mals, un càstic, sinó que la finalitat és més modesta i innegablement justa en tots els casos; aquesta finalitat consisteix en que el metge que sigui cridat a assistir un malalt a casa d'un morós, sap bé a què atènyer-se: ell no vol ésser víctima d'un engany, com ho fou son company que el precedí en l'assistència professional d'aquella família, té la fàcil solució d'exigir els honoraris per visites.

En acabar aquestes ratlles, explicatives del nostre propòsit, no podem deixar d'insistir prop dels companys perquè posin ells una mica d'esforç enviant sempre que es trobin davant d'un morós, la denúncia corresponent. Les millors iniciatives fracassen i fracassaran si la classe es mostra indiferent.

ABELLÓ
Secretari

La lliure concurrència mèdica a Lleida

En la darrera Assemblea de Delegats que el SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA celebrà a Barcelona, quedà definitivament arranjada la limitació dels Partits Mèdics en els nuclis on la població no arribi a deu mil habitants, però essent forçosa la implantació de la lliure concurrència mèdica en les poblacions de deu mil habitants o més quedà plantejada una qüestió de tan trascendental importància, que fou acordat unànimement dedicar-li una Assemblea extraordinària amb el fi que tots els metges de Catalunya i especialment els de les poblacions interessades, fessin oir llur veu, aportant idees, donant solucions viables i cercant entre tots, els mitjans per a regularitzar l'exercici professional, evitant ruinoses competències econòmiques, rivalitats personals, envegetes i misèries indignes de persones ben educades, que trepitjant l'honorabilitat del títol acadèmic, es firen els trastos pel cap i treuen els drapets al sol, posant-se com a donetes, al nivell de les verduleres i xafarderes del barri.

Precisament a Lleida—i trist és confessar-ho—la causa fonamental del mal concepte en què generalment es té al metge i menyspreu amb què arreu se'l tracta, és aquesta desavinença i recel mutu que crea capelleles amb desconfiança entre uns i altres, situació que les lluites entre sindicats i no sindicats, ha vingut a agreujar més encara, cobrant-se per aital motiu les iguals, consultes i visites, a preus irrisoris, la qual cosa ha ocasionat fatalment pactes secrets i trafiqueigs inconfessables, car la migradesa dels honoraris no permetia viure a alguns metges, amb el decòrum requerit en un home de carrera. En contraposició a aquest criteri tan equivocat, els *curanderos*, herbolaris, xarlatans i altres trovatsos de la professió mèdica, han anat augmentant llur *clientela* de il·lusos, fanàtics, imbecils o desenganyats dels metges, per haver perdut la fe en ells en trobar alguna vegada al *sacerdot* convertit en *mercader* que negociava amb llur salut i pot ser amb llur pròpia vida.

Cóm acabar amb aquest estat de coses? Sols hi ha un camí possible, la UNIO. Diem-ne Col·legi, Sindicat, Federació, Mutualitat, Associació, el nom no fa la cosa i ço que cal és que TOTS, absolutament tots els metges de la Capital, apoiats pels dels pobles i protegits per les col·lectivitats mèdiques, aprovem de comú acord unes bases reguladores de l'exercici professional, castigant severament als mals companys i perseguint als intrusos, amb els mitjans que les lleis ens donen.

Precisament en aquests moments, s'està debatent en la veïna nació francesa, tan trascendental qüestió i primerament un Sindicat, després la Unió de Sindicats Mèdics, han adoptat el «Sistema Lyonès» que donarà molt joc i motivarà la intervenció de les Altes Cambres i dels governants. Basant-nos en l'esmentat sistema,